

Bruksela, 23 kwietnia 2008 r.

REZOLUCJA

Sektor cukrowy Kolej na Komisję Europejską żeby dotrzymać słowa

1. W 2005 r. Rada UE i Parlament Europejski przyjęły główną reformę dotyczącą wspólnej organizacji rynku cukru. Wyznaczono cel zmniejszenia kwot produkcji cukru w UE o 6 mln ton aby radykalnie ograniczyć eksport E.U. i stworzyć na rynku wspólnotowym miejsce dla wzrastającego importu z najmniej rozwiniętych krajów. Przewidziana na cztery lata redukcja produkcji cukru stanowiła trzecią część wspólnotowej produkcji cukru podlegającej kwotom. Zgodnie z ostatnimi dostępnymi danymi, restrykcje w sektorze cukrowym umożliwiły zlikwidowanie 5,64 mln ton kwot cukru w przeciągu trzech lat, co stanowi 94% wyznaczonego celu. Aby ostateczny cel został osiągnięty, konieczne jest wycofanie z rynku dodatkowych 360.000 ton.
2. W ciągu trzech lat, w trakcie przeprowadzania restrukturyzacji produkcji cukru w UE zamknięto 75 fabryk co spowodowało utratę 10.000 bezpośrednich i około 50.000 pośrednich miejsc pracy. Trzy kraje, a mianowicie Irlandia, Łotwa i Słowenia zakończyły nawet całkowicie produkcję cukru. Z bycia liderem na rynku światowym w eksporcie białego cukru, począwszy od 2009 r., Unia Europejska będzie drugim po Rosji największym importerem cukru.
3. Pomimo że sektor cukrowy daje sobie radę z uciążliwym procesem restrukturyzacyjnym, wydaje się, że ciężkie czasy dla pracowników cukrowych jeszcze nie minęły. Import cukru z krajów trzecich zaczyna być nowym zagrożeniem i dodatkowo stwarza niebezpieczeństwo dla samej reformy ograniczenia produkcji cukru. Trwają negocjacje Unii Europejskiej odnośnie porozumień politycznych obejmujących umowy o wolnym handlu z określonymi regionami czy krajami objętymi umowami EPA oraz multilateralne porozumienie handlowe WTO.
4. W negocjacjach z państwami regionu Afryki, Karaibów i Pacyfiku - kraje EPA - Komisja i kraje trzecie mogą osiągnąć porozumienie na docelowe 3,5 mln ton importu z krajów EPA, co oznaczałoby przekroczenie potrzeb UE o około 50%. Ryzyko tak ogromnego importu jest szczególnie ostre obecnie w kontekście negocjacji prowadzonych w WTO. Jeżeli obecne propozycje zostałyby ratyfikowane, to cała reforma ograniczenia produkcji cukru zostałaby zredukowana do zera, ponieważ rynek wewnętrzny krajów UE nie byłby w stanie wchłonąć uzgodnionej wielkości importu a to spowodowałoby dalsze cięcia kwot produkcji.
5. EFFAT zwraca uwagę instytucjom unijnym na niezgodność warunków proponowanych w multilateralnym porozumieniu handlowym WTO z kryteriami reformy wspólnej organizacji rynku cukru CMO. Uczestnicy sektora cukrowego dotrzymali wstępnych zobowiązań. Teraz kolej na Komisję i decydentów z Rady i Parlamentu aby dotrzymali słowa i uwzględnili zreformowany rynek cukru UE w multilateralnych i bilateralnych negocjacjach handlowych i przede wszystkim żeby go nie zniszczyli. EFFAT wzywa jednocześnie wszystkie organizacje członkowskie żeby porozumiały się ze swoimi rządami i przedstawiły im swoje żądania:

- przejrzystości i jednoznaczności dla producentów cukru i pracowników przemysłu cukrowego w rozmowach toczących się w ramach WTO - runda Doha, dotyczących liberalizacji handlu światowego;
 - poparcia dla aktualnych planów inwestycyjnych w przemyśle cukrowym będących odpowiedzią na reformę przemysłu cukrowego UE;
 - utrzymania stosowania specjalnej klauzuli ochronnej (SSG – „Special Safe Guard Caluse”) dla cukru w celu ochrony przemysłu cukrowego przed zmiennym rynkiem światowym;
 - zagwarantowania stosownych zysków handlowych dla najmniej rozwiniętych państw świata i krajów objętych Protokołem w sprawie cukru - ACP.
6. Ponadto, biorąc pod uwagę ogromne wysiłki podejmowane przez partnerów socjalnych na poziomie przedsiębiorstw i regionów, na poziomie narodowym i unijnym, które mają na celu przewidywanie zmian i zarządzanie procesem restrukturyzacyjnym w sposób społecznie odpowiedzialny, EFFAT żąda aby Komisja Europejska zobowiązała się do niezależnej oceny porozumień zawartych w chwili kiedy producenci cukru zamknęli swoje cukrownie. Taka ocena powinna być przeprowadzona w porozumieniu z unijnymi partnerami socjalnymi i powinna co najmniej uwzględniać następujące punkty:
- ogólną implementację reformy przemysłu cukrowego;
 - skutki społeczne dla osób zatrudnionych w przemyśle cukrowym, dla rolników krajów unijnych i krajów objętych Protokołem w sprawie cukru - ACP.
 - korzystanie z funduszu restrukturyzacyjnego;
 - różnorodność podejmowanych środków
7. Pomimo, że więcej niż jedna trzecia zakładów cukrowniczych została już zamknięta, w najbliższej przyszłości nastąpią kolejne zamknięcia. Dlatego przypominamy naszym członkom, że fundusz restrukturyzacyjny przeznaczony jest również na realizację planu zabezpieczeń socjalnych łącznie z przemieszczaniem pracowników. W międzyczasie, partnerzy socjalni Unii zgadzają się na zastanowienie się nad problemem lepszego sposobu zatrudniania pracowników. Zakłada się, że pierwsze kroki skierowane będą na zdefiniowanie kwestii zatrudniania i zbadanie najlepszych działań.
8. Pierwsze wyniki takich badań mają pomóc instytucjom unijnym w lepszym zrozumieniu rzeczywistych następstw ekonomicznych i społecznych wynikających z reform polityk unijnych. Następnie, zebrane informacje powinny posłużyć do rozwinięcia słabo jak na dzień dzisiejszy rozpoznanej tematyki społecznej, z której musimy sobie dobrze zdawać sprawę jeszcze przed zwróceniem się z propozycjami do Komisji.
9. Na koniec EFFAT zwraca się do Komisji aby zrobiła wszystko co w jej mocy w celu inwestowania w odnawialne, nie naruszające równowagi ekologicznej źródła energii, szczególnie przez propagowanie różnych źródeł energii a nie koncentrowanie się tylko na jednym rodzaju. W Europie pracują już fabryki bioetanolu z miejscami pracy głównie na obszarach rolniczych gdzie możliwości zatrudnienia są niewielkie, niestety obecny typ bioetanolu nie zawsze nie narusza równowagi ekologicznej: obecna produkcja powoduje szkody dla rolnictwa i środowiska naturalnego w krajach trzeciego świata co odbija się na rosnących cenach żywności i prowadzi do niepokojów społecznych na całym świecie oraz zagraża światowym zasobom żywności. Dlatego, pilnie potrzebujemy racjonalnych kryteriów w skali światowej w celu stosowania wszystkich rodzajów odnawialnych źródeł energii.

* * * zakładów cukrowniczych